

DANSK PRESSE

**FOLKE
VILJEN**

Tidens Tegn

Hvis man bare kunde faa Folk til at forstaa, at Frihed, det er ikke noget man har, det maa tilkæmpes igen og igen, hver Dag hver Time i Døgnet.
(Nordahl Grieg i - NEDERLAGET).

2. AARGANG

27. MARTS 1945

NR. 7

GESTAPOS HOVEDKVARTER TOTALT ØDELAGT.

Gestapos Hovedkvarter fotograferet medens Flammerne endnu raser i Bygningernes Indre. T. v. Shell-Huset, til h. Ingeniør-Huset, bgege blev fuldstændig raseret af Flammerne.

Gang paa Gang har Tyskerne siden Bombeangrebet paa Shell-Huset forsøgt at ophidse den danske Befolkning mod de engelske Flyvere, der desværre begik den skæbnesvangre Fejltagelse at ramme den franske Skole. — Vi ved, at Sorgen føles dybt i mange Hjem, — og hele Danmarks Befolkning føler med de Forældre, der har mistet deres Børn.

Men Tyskerne glemmer i deres Propaganda at meddele, at Tysker-

ne forbød Brandvæsenet at køre til den franske Skole, før Shell-Hus Branden var slukket, saaledes at Redningsmandskabet og Brandvæsen først var fremme over 1 Time efter Ulykken. — Hvormange Børn kunde ikke have været reddet, hvis Tyskerne havde tilladt Brandvæsenet at køre til den franske Skole i Tide? Og hvor mange danske Borgere kunde ikke have været reddet, hvis Tyskerne havde blæst Luftalarm i Tide?

DE - FRIE - DANSKE

Nº5 | Marts 1945 | 4AARG.

ØDELÆGGESEN AF GESTAPOS HOVEDKVARTER I SHELLHUSET.
MANGE FRIHEDSKÆMPERE BEFRIET OG ET STORT ANTAL AF
VORE TYRANNER UDSLETTET.

Royal Airforce's overraskende Angreb paa Gestapos Hovedkvarter i Shellhuset i København var et enestaaende Præcisionsarbejde og en uvurderlig Hjælp til hele Frihedskampen i Danmark, men af Hensyn til Kampen mod vore Tyranner kan man ikke paa nuværende Tidspunkt give nærmere detaljerede Oplysninger.

Men et af de tragiske Tilfælde, som Krigen kan opvise saa mange Eksempler paa, ramte samtidig Danmark. En af de angribende engelske Maskiner, der fløj meget lavt - netop for at kunne ramme det udpegede Maal - havde det Uheld at tørne mod en af de høje elektriske Standere paa Godsbanegaardens Terræn. Den fik en alvorlig Maskinskade, og Piloten gjorde sig store Anstrengelser for at nødlande i Frederiksberg Have. Det mislykkedes imidlertid, og Bombelasten udløstes over et Beboelseskvarter paa Frederiksberg. Tilslidst styrtede Maskinen med endnu en Bombe i Behold ned i Gaarden til Jeanne d'Arc Skolen, som blev totalt ødelagt og et uhyggeligt stort Antal Børn og mange Nonner dræbt.

Sorgen over denne store Ulykke knuger os alle, og særlig samlor vor Deltagelse sig om de mange Hjem, hvis Børn fandt Døden under Ruinerne af den franske Skole.

Det er blevet bekendt, at der var indløbet Forvarsel fra Korsør, men alligevel blæstes der først Luftalarm efter at Angrebet var begyndt, og det er blevet konstateret, at saavel det offentlige som Jeanne d'Arc Skolens eget Beskyttelsesrum var uskadte.

Angrebet paa Shellhuset

Royal Airforce's Angreb paa Shellhuset Onsdag d. 21. Marts var det andet Angreb, som direkte var rettet mod Gestapos Virksomhed i Danmark. Det maatte paa Forhaand anses for sandsynligt, at det ogsaa vilde komme til at ramme de danske Fanger, der som Bombegidsler sad indespærret i Shellhuset, men takket være en enkelt Fanges enestaaende Konduite lykkedes det at redde en temmelig stor Del af de danske Fanger. Hvor stor og afgørende Skade der er tilføjet Gestapos Virksomhed kan endnu ikke afgøres, men mange tyske Gestapofolk er dræbt under Angrebet.

Af letforstaaelige Grunde kan der ikke her gives en fuldstændig Liste over, hvilke danske Fanger der er undsluppet under og efter det engelske Luftangreb, men det er ingen Hemmelighed, at to af den danske Frihedsbevægelses kendteste Mænd, Professor **Mogens Fog** og Redaktør **Schoch**, er blandt de flygtede Fanger. Begge befinder sig nu i Sikkerhed.

I Glæden over Tilintetgørelsen af Gestapos Højborg i Danmark og Befrielsen af adskillige danske Fanger blander sig Sorgen over den Ulykke, som kostede saa mange danske Børn og en Del voksne Livet under Ulykken ved den franske Skole. Vor Medfølelse samler sig først og fremmest om de mange, som her har mistet deres Børn og paarørende. De Mennesker, som her er omkommet, er blevet Ofre for et af Krigens uforudseelige og meningsløse Uheld, og Tyskernes plumpe Forsøg paa at udnytte det politisk og følelsesmæssigt vil ikke vinde Genklang i det danske Folk, navnlig ikke i Betragtning af, at det er fastslaaet, at det egentlige Ansvar for de mange Dødsofre ligger hos Tyskerne, som ikke havde givet Ordre til at blæse Luftalarm. Det er en Kendsgerning, at hvis Børnene havde været i Beskyttelsesrum, som de vilde have været det, hvis der i Forvejen havde været blæst Alarm, vilde de alle have været reddet, idet Beskyttelsesrummet var intakt indtil 6 Timer efter Ulykken. Efter Sigende har Tyskerne undladt at blæse Alarm af Hensyn til de tyske Flygtninges Nerver, som de altsaa tager mere Hensyn til end til danske Statsborgeres Sikkerhed!

Eftertryk med Kildeangivelse forbudt.

Krigens haarde Alvor kom i Gaar til København. R.A.F. rakte gennem sit Præcisionsbombardement af Shellhuset den danske Frihedsfront en hjælpende Haand i den Slutkamp, som nu udkæmpes i Danmark. Mange Danske blev dræbt og saaret, og vi mindes med Ærbødighed og Vemod dem, der døde, for at Danmark kan leve. Vi møder med Taknemlighed de Piloter, der ødelagde Monumentet over tyske Skændselsgerninger og Gestapo-Terror i Københavns Hjerte. Ved Angrebet dræbtes en lang Række af Gestapos danske Haandlangere og ødelagdes uoverskuelige Mængder af Dokumenter, der har bragt eller i den nærmeste Fremtid kunde bringe danske Frihedskæmpere i Fængsel eller op mod Muren.

Dette Angreb, som den københavnske Befolkning længe havde haabet paa, kom nu, fordi den tyske Terror havde naaet sit Højdepunkt. General Lindemanns "skarpe Kurs" har foreløbig krævet 34 gode Danskers Liv foran Henrettelsespeletonerne, og samtidig er Mishandlingerne i de tyske Fængsler og Forhørslokaler, først og fremmest i det Shellhus, der ikke eksisterer mere, blevet sat i System, saaledes at de ikke længere sker ved enkelte Forhør, men omtrent ved alle. Blandt de mange Danskere - en Række af Frihedsfrontens bedste Folk - der undslap, fordi R.A.F.-Piloterne bombarderede med næsten uhyggelig Præcision, findes flere Vidner, hvis Beretning om Oplevelser hos Nazibødlerne endnu en Gang vil forferde den civiliserede Verden. Den Tak, disse Mennesker sender det engelske Luftvaaben, fremsættes ogsaa af det danske Folk, der i Gaar, mens Røgskyerne vältede ud af Gestapo-Kvarterets Ruiner, fik Følelsen af, at i den sidste Kamp staar den usynlige danske Front og De fri Nationers sejrriege Hær sammen.

Desværre dræbtes langt udenfor det egentlige Bombemaal et stort Antal Danske, først og fremmest Børn i den franske Skole i Frederiksberg Alle, fordi en engelsk Maskine efter at være stødt mod i Projektørmast paa Godsbanegaardens Tårn tabte Bomber to Steder paa Frederiksberg og til sidst tærnede mod Skolen. For de Forældre, der har mistet deres kæreste, findes ingen Trøst - vi kan kun udtrykke vor dybe Medfølelse.

Det Offer, de indirekte har bragt i Danmarks Kamp, bør imidlertid anspore alle os andre til at sætte alt ind for at skabe Mulighed for, at Danmarks øvrige Børn ikke blot kan leve, men leve i et frit, sikret Danmark, hvor Krigen ikke mere slaar ned paa Gader og Stræder, fordi Angribere vil det, og Barbarer fører Undertrykkelsespolitik.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Det allierede Luftangreb paa Shellhuset.....	Side 1	Tyskerne samler Benzin....	Side 6
Danmarks Frihedsraad om Hjælpen til de tyske Flygtninge.....	" 2	Gestapo-Provokation.....	" 6
Danmarks Frihedsraad om Fæstningerne i Nordsjælland"	2	Specielt.....	" 6
Shellhusets Ødelæggelse...."	2-3-4 5 og 6	I faa Linjer, Indland.....	" 7-8
Danske Fanger i Tyskland samles i én Lejr....."	6	INF's udenrigske Nyhedstjeneste. "	9
		INF's Radioaflytning.....	" 10
		Det foreløbige Tal paa Dræbte og Saarede.....	" 10

Opraab fra DANMARKS FRIHEDSRAAD
angaaende Hjælp til tyske Flygtninge.

Under den sidste Tids Flygtningetransporter fra Tyskland til Danmark er det paa Grund af svigtende tysk Organisation forekommet, at tyske fødende Kvinder, dødssyge Smaabørn og Mennesker lidende af farlige epidemiske Sygdomme har maattet indlægges paa danske Sygehuse og behandles af danske Læger og Sygeplejersker. Trods Tyskernes umenneskelige Behandling af danske Statsborgere har man ydet denne Nødhjælp.

Danske Læger og Sygeplejersker har stedse i Enkelttilfælde behandlet syge Mennesker i Nød, enten det var Tyskere, allierede eller danske Sabotører - selv under Trusel af Fængselsstraf; men det er ikke en Opgave for det danske Folk, som i Praxis anerkendes som allieret Nation, gennem sine Myndigheder og Organisationer at etablere Sanitetstjeneste for Tyskerne og derved lette deres Krigsførelse. Den Opgave maa løses af Tyskerne selv.

Naar der fra visse Sider har været fremsat Forslag om meget vidtgaaende Hjælp til Flygtninge som en Modydelse fra dansk Side i Haab om at opnaa en bedre Behandling af internerede danske Gendarmere, Betjente og eventuelle andre, maa det fastslaaes, at der ikke kan handles herom. Hvis Tyskerne i den 11' Time indser, at Behandlingen af de deporterede danske Statsborgere er en Skamplet paa det tyske Folk og søger at raade Bod derpaa, er det godt, men det kan ikke berettigge til Forventninger om Modydelser fra dansk Side.

Den 21.Marts 1945

DANMARKS FRIHEDSRAAD.

___oOo___

Opraab fra DANMARKS FRIHEDSRAAD.

I disse Dage paabegynder Tyskerne Anlægget af en ny Befæstningsvold, denne Gang tværs over Nordsjælland. Det vil betyde en yderligere Udplyndring af Landet, idet Arbejde og Materialer naturligvis skal betales af den danske Nationalbank. Men det vil desuden betyde, at umaadelige økonomiske og landskabelige Værdier gaar tabt, idet store Landbrugs- og Skovarealer vil blive ødelagt for lange Tider, maaske for bestandig. Det er af største Betydning, at dette Hærværk forsinkes saa meget som muligt, indtil Tysklands endelige Sammenbrud sætter en Stopper for det.

DANMARKS FRIHEDSRAAD opfordrer alle til at sabotere dette Arbejde som alt Arbejde for Tyskerne. Enhver, som frivilligt bidrager til dette tyske Foretagende, som Entreprenør, Leverandør eller lignende, og enhver Arbejder, der i Haab om større Fortjeneste forlader sit Arbejde for at deltage i Tyskernes Ødelæggelsesværk, gør sig skyldig i en landsforræderisk Optræden og maa regne med, at dette ikke kan undgaa at medføre Konsekvenser.

Den 21.Marts 1945

DANMARKS FRIHEDSRAAD.

___oOo___

De Allierede rækker den danske Hjemmefront en hjælpende Haand.

Shellhuset og Ingeniørhuset totalt ødelagt
ved Præcisionsbombning.

En allieret Maskine støder mod

Projektormasten paa Godsbanegaarden -

Bombemekanisme udløses - Maskinen styrter ned paa Frederiksberg -
omfattende Brande og mange civile Ofre.

Angrebet mod Shellhuset satte ind med en Pludselighed, der ikke alene overraskede Københavnerne Byen over - hvad der er forstaaeligt - men i nok saa høj Grad det tyske Militær - hvad der er ganske utilgiveligt. Den saa stærkt opreklamerede tyske Organisation svigtede totalt - ogsaa paa Luftmeldetjenestens Omraade.

Angrebet blev ført med 30 Maskiner - Mosquito-Bombere ledsaget af Spitfire-Jagere fra den 2.taktiske Flyverarmé, der er stationeret i Belgien. I samlet Formation nærmede de sig Byen, men umiddelbart før Indflyvningen delte de sig i tre Bølger, af hvilke den ene styrede direkte mod Maalet. I rasende Fart jog de hen over Hustagene, og da de blev synlige fra Shellhuset, der som bekendt ligger meget frit med det lavt bebyggede Terræn mellem Vester Farimagsgade og St.Jørgens Sø foran,

var der ikke engang blæst Flyveralarm af den gode Grund, at Tyskerne først faa Minutter forinden havde udsendt - Forvarsel for Storkøbenhavn.

Shellhus-Komplekset faar 6 Fuldtreffere
i første Angrebsbølge.

Saa indtraf de første Eksplosioner. Førermaskinen lod to 250 lbs Bomber - de samme, der blev brugt ved Angrebet mod Burmeister & Wain - falde lige foran Shellhusets kamouflerede Facade. Virkningen var voldsom. Hele Bilparken, som Gestapo benytter til deres Jagt efter danske Patrioter, blev slynget til alle Sider, den tætte Parkering foran Shellhuset blev fuldstændig ødelagt, og en Regn af Bombesplinter, forvredne Jerndele fra de ødelagte Biler, Sten og Grus fra Vejbanen blev slynget ud i alle Retninger. De store Bunkersanlæg, som Tyskerne har muret paa i flere Maanedes til Gestapo-Hovedkvarterets Beskyttelse, blev gennemhullet som Sier, og de spanske Ryttere, der omgærdede hele Pladsen, fløj langt bort. Hele Rækken af Skildvagter, der intetanende paraderede foran Husets forskellige Indgange, laa i samme Øjeblik dræbt - lemlæstet til Ukendelighed.

Og de to første Eksplosioner fulgtes omgaaende af endnu fire voldsomme Drøn. Det var de efterfølgende Maskiner, der gik til Angreb mod selve Shellhuset. De kastede dog ikke deres Bomber mod Taget - vel vidende, at der paa Etagen lige under sad en Række danske Patrioter som Gidsler mod uventede Luftangreb. Nej, saa lavt gik Piloterne i deres dristige Flyvning, at Bomberne kunde slynges ind i Huset mellem Stuen og anden Sal. To af dem slog ind lige over Vagtlokalet paa Hjørnet af Kampmannsgade og Nyropsgade, to andre slog ind paa det modsatte Hjørne ved Vestre Fari-magsgade. Videre blev to tidsindstillede Bomber slynget præcist ned i Shellhusets Gaard.

Det tyske Antiluftskyts stod fint indpakket.

Den første Bølge havde nu gjort sit Arbejde og var forlængst væk over Hustagen, da Luftværnssirenerne endelig lød. Klokken var paa det Tidspunkt 11.17 - Bomberne i Kampmannsgade foran Shellhuset var eksploderet kl. 11.14. Umiddelbart efter Sirenerne kom anden Bølge. Herfra kastedes nye Bomber, hvis Eksplosioner fik hele Kvarteret til at skælve, samtidig tog en Maskine en Afstikker hen over Dagmarhus, og mens den i en elegant Sløjfe næsten strøg den ene Planspids hen over de tomme Afværgesstillinger paa Taget, hvor Maskinkanonerne stod fint indpakket i Præsonninger, sendte Skytten en Regn af Maskingeværprojektiler ned over Bygningen og videre over den ligeledes tysk-besatte Studenterforening.

Paa dette Tidspunkt var en enlig tysk Jagermaskine naaet frem til Skuepladsen for de voldsomme Begivenheder. Man maa gaa ud fra, at det er sket ved et Uheld, idet Føreren aabenbart intet har anet om Bombardementet. Han følte heller ikke Spor Lyst til at tage Kampen op. I Stedet for at gaa til Angreb mod Engländerne, strøg han nemlig paa tværs af dennes Flyveretning, og mens Mosquito-Maskinen fortsatte mod Nørrebro og Brønshøj, susede Tyskeren lige ud over Raadhuspladsen og videre i Retning mod Kongens Have. Samtidig skød han som en rasende med sine Maskingeværer, og baade Frue Kirkes Taarn og Rundetaarn bærer synlige Spor af den voldsomme Ild. Senere kunde man finde Mængder af hans Projektiler paa hele Flyvestrækningen.

Bombardementet af Shellhuset var imidlertid ophørt ved Angrebet fra Bølge Nr. 2. Det hele havde været ganske kort Tid, og man havde i den Periode ikke hørt anden Afværgeskydning end den, der blev præsteret af den enlige tyske Jager. Til Gengæld skete der omfattende Ødelæggelser i den berygtede Gestapo-Højborg. Vi vil her give Ordet til en ung Patriot, der var til Afhøring netop i det Øjeblik, Angrebet satte ind. Han var anbragt i et Værelse paa tredje Sal, hvor en tysk Gestapo-Mand afhørte ham med sædvanlig Elskværdighed, mens en dansk Landsforræder sad ved et andet Skrivebord, parat til - om fornødent - at iværksætte en passende Tortur.

Ung dansk Patriot, der netop var i Forhør, fortæller:

- Jeg havde været anholdt i godt en Maanedes Tid, og jeg havde mange Gange været i Forhør. Hvor Gang havde Gummikniplen og Pisken været fremme, og jeg var sommetider helt ude af mig selv af Smerte efter den Tortur, jeg blev udsat for. Jeg skulde tilstaa, skulde ud med Navne og Bopæle. Slag i Hovedet med Gummikniplen, Pisk over Ryggen eller under Fodsaaalerne var det almindelige Middel til at faa disse Tilstaaelser frem.

Det nye Forhør var lige begyndt. Jeg fik forelagt et Par Navne paa et Par af mine Kammerater - og maatte indrømme. Saa lod der et voldsomt Motordrøn, i næste Øjeblik to voldsomme Eksplosioner og gennem Vinduet kunde jeg se en sort Røg stige op fra Gaden foran Shellhuset. Den saakaldte "Dansker" var blevet kridhvid i Ansigtet af Rædsel. Han sprang op fra sin Plads ved Skrivebordet og med et Brøl forsvandt han ud paa Gangen. Min tyske Afhører var ogsaa blevet bleg om Næbbet, men han var dog ikke mere chokeret, end at han huskede min Nærværelse. Han greb mig i Armen og raabte: - Kom, til Beskyttelsesrummet - og jeg maa indrømme, at jeg ikke havde

 det mindste imod at blive slået frem gennem Gangene til Trappen. Her var dog trods alt en Mulighed.

Det viste sig, at jeg ikke tog fejl. Mens Bomberne bragede, og mens Tyskeren stadig holdt mig med et hårdt Greb i Armen, naaede vi ud paa Gaden, og jeg vilde netop til at slaa mig fri, da der skete noget, som overflødiggjorde min Aktion. En engelsk Maskine kom drønende frem, Maskingeværerne knaldede, og først paa dette Tidspunkt glemte Tyskeren mig. Han kastede sig fladt ned paa Fortovet, mens jeg løb hen ad Farimagsgade alt hvad jeg kunde. Jeg vendte mig ikke engang om for at se efter ham, og jeg har ikke set ham siden!

Mange Patrioter naaede ud i Friheden.

Den unge Patriot var ikke den eneste gode Dansker, der slap ud af Gestapos Klor ved Angrebet. Mange andre Patrioter er naaet ud af Shellhuset og ud til Friheden og den fortsatte Kamp mod Fjenden. En af disse Mænd fortalte følgende om sin Flugt:

- Jeg var Fange i en af de 22 Celler, der findes paa 5. Sal i Shellhuset mod Kampmannsgade. Vi sad to og to i disse Celler som Gidsler, og jeg skal ikke nægte, at vi var forfærdede, da de første Eksplosioner lød, samtidig med at Maskinerne drønedes over Hovederne paa os. Imidlertid var nogle af Celledørerne blevet sprængt ved Eksplosionerne. En af Fangerne herfra bevarede Hovedet klart. Han styrtede hen til Vagtlokalet i den ene Ende af Cellegangen, og da Vagtmandskabet naturligvis var forsvundet, var det let at tage Nøglerne og faa os andre lukket ud. Saa gik det ned ad Trappen, og takket være vor koldsindige Medfange - han var vist forresten Overbetjent - tror jeg, at alle kom med ud i Friheden. Selv naaede jeg ned til Afsatsen mellem Stuen og første Sal. Her hørte Trappen pludselig op - den var sunket sammen. Jeg betænkte mig imidlertid ikke paa at vove Springet, jeg slap ogsaa godt fra det - og nu er jeg altsaa atter ude af Gestapos berøgtede Fængsel. Forøvrigt var allerede mange af Shellhusets Personale blevet dræbt, da jeg løb ned ad Trappen. Jeg tror, at der laa mindst 30 Døde og Saarede paa den Strækning. Der var en Del Kvinder imellem. Det var Tolke, Kontorpersonale og Skrivere - baade Tyskere og danske Landsforrædere. Det er ogsaa mit Indtryk, at hele det Vagtmandskab, der opholdt sig i Vagtlokalet ved Siden af den odelagte Trappe, var blevet dræbt. I hvert Fald var Lokalet styrtet helt sammen.

- - - Saaledes lød de to Patriots Beretninger. Begge bar de umiskendeligt Præg af den uhyggelige Tortur, de havde været underkastet under Gestapos Forhør. Nu var de lykkelige over at være sluppet bort fra det uhyggelige Hus.

En anden Mand, som sikkert ogsaa i Dag, naar det værste Chok har fortaget sig, er lykkelig ved at være sluppet ud af Shellhuset med Livet i Behold, or Departementschef Holrup fra Arbejdsministeriet. Han var paa Vej ned fra 4. Sal, hvor han havde haft en Samtale med en Arrestant, da Bombardementet satte ind, og paa første Sal mærkede han pludselig, at Trappen forsvandt under Fødderne paa ham. Han styrtede ned i et mørkt Rum, men kom mærkværdig heldigt fra Faldet. Med nogen Vanskelighed lykkedes det ham derefter at naa frem til et andet Rum, hvor han fandt en dræbt og en haardtsaaet Soldat, og fra dette Rum maatte han klatre gennem en knust Dørude ud til en Gang, hvis Mur var styrtet ned. Først gennem dette Hul naaede han ud i Friheden.

Patrioterne tog Tyskernes Korstøjer.

Forøvrigt kan det tilføjes, at flere af de flygtende Patrioter satte sig i Besiddelse af en stor tysk Bil, som holdt med snurrende Motor paa Hjørnet af Kampmannsgade og Nyropsgade. De satte Kursen hen over Dæmningen, og da de naaede Pigtraadsafspærringen i Nærheden af Vodroffsvej, sprang Foreren ud, fjernede i Hast to spanske Ryttere, hvorefter han sprang ind i Bilen igen og fortsatte. Nogle tyske Politisoldater, som havde faaet til Opgave at holde Folk borte fra Svineryggen, hvorfra der var udmærket Udsyn til Shellhuset, skød som rasende efter Vognen, men den kom uskadt forbi og forsvandt. Ogsaa et Par af Tyskernes Motorcykler forsvandt paa lignende Maade ved Patrioter ved Styret og i Sidevognene.

Ilden begyndte i Vindhjørnet.

Der var imidlertid opstaaet Ild i Shellhuset efter Bombardementet. Den begyndte ganske svagt i Stueetagen paa Hjørnet af Nyropsgade og Kampmannsgade, men takket være Stormen - som iøvrigt gjorde Præcisionsbombningen dobbelt vanskelig - bredte Ilden sig med Lynets Hast til hele Bygningen, til Ingeniørhuset og til Dansk Arbejdsmands-Forbunds Hus. Og hvad Bomberne ikke havde odelagt, odelagde Flammerne.. Hele Komplekset staar i Dag som rygende Ruinhobe, i hvis Grund det stadig brænder. Derimod led Boghandlernes Hus ingen Skade. Det er som bekendt ogsaa beslaglagt af Tyskerne - i Lighed med Ingeniørhuset - og i overste Etage sad de overordnede danske Politimænd. De var naaet ud, men tre af dem blev straks sat under Anholdelse og fort til Politigaarden, og her til meldte de to andre sig kort efter. De vilde ikke

forsøge Flugt, naar deres Kolleger stadig var Fanger.

Det varede meget længe, før Tyskerne kom sig af Forskrækkelsen og fik sendt Militær ud til Afspærring. Til Gengæld blev det gjort grundigt, da den endelig efter flere Timers Forløb sprang ud i fuldt Flor. Alle Steder, hvor der var nogen Mulighed for at se noget, stod Tyskere og Hipo-Mænd opstillet, og da det viste sig, at et Par Forsagerer var faldet paa Jarmers Plads, blev Afspærringen endnu mere omfattende. Ud paa Aftenen, da Mørket faldt paa, blev den dog atter trukket nærmere det brændende Kompleks. Det bør iøvrigt tilføjes, at de Soldater, der først kom tilstede sammen med Hipo-Folkene, skød efter alle, der løb bort fra Shellhuset; om de ramte nogen vides ikke, men i saa Fald var Chansen for at ramme en Tysker eller en Landsforræder mindst lige saa stor som for at ramme en Patriot. De løb nemlig om nogen løb.

Dette var f. Eks. Tilfældet med en ganske ung tysk Soldat, der nærede saa langt som til den anden Side af Vedroffsvej. Rystende som et Espeløv med Uniformen i Laster og dødelig bleg styrtede han ned i et privat Beskyttelsesrum. Der var adskillige Mennesker samlet der, men ikke en af dem værdigede ham et Blik. Husvagten henvendte sig dog til ham for i Embeds Medfør at meddele ham, at Rummet kun var for Ejendommens Beboere, og at Værnemagtens Folk ikke kunde opholde sig der. Tyskeren, der talte Dansk med udpræget sønderjysk Akcent, bad dog saa mindeligt for sig, at Husvagten lod ham faa Lov at staa i den fjerneste Krog. Da Afbløsningsen fulgte efter godt en halv Times Forløb, forsvandt han atter op fra Kælderen.

Men al Afspærring og al Skyning til Trods kunde det ikke forhindres, at en hel Del Vaaben forsvandt fra Shellhuset umiddelbart efter Bombardementet. Baa de almindelige Pistoler og Maskinpistoler, der laa og flød paa Gaderne, blev samlet op og i Hast ført bort af danske Patrioter, der opholdt sig i Nærheden af Stedet. En ung Mand havde faaet fat i ikke mindre end to Maskinpistoler, som han ugenert løb afsted med under Armon gennem Vestre Farindegade. Derimod var det ikke muligt at faa fat i Ammunitionen. Den laa i Kældrene, og Gang paa Gang hørtos voldsom Serieskydning fra Husets Indre, iblandet kraftige Drøn. Det var Gestapo-Mændenes Ammunition, der sprængtes, naar Ilden naaede frem.

Ogsaa Angreb i Frihavnen og paa tysk Lejr i Nordsjælland.

Om Ofrenes Antal eller Navne paa Dræbte og Saarede vides endnu intet. Der var knyttet en Stab paa omkring 400 Personer til det uhyggelige Kompleks - Tyskere og Landsforrædere imellem hinanden, og dertil kom Stikkerne, som havde deres daglige Gang i Shellhuset. Det menes dog ikke, at Folk som Pancke eller Bovensieben er kommet noget til.

Det bør tilføjes, at de samme Maskiner, som førte Angrebet mod Shellhuset, ogsaa gik til Angreb mod en af de tyske Flygtninges Udskebningskajer i Frihavnen. Nogle af Barakkerne blev ødelagt og brændte op. Under dette Angreb faldt en Forsager i Willemoesgade. Videre foretog andre Maskiner et Angreb mod den tyske Lejr i Melby i Nordsjælland, og det er sandsynligt, at der her er sket alvorlig Skade. Nærmere Omstændigheder savnes imidlertid.

Hele Aktionen kostede tre engelske Mosquitos og desværre førte Nedstyrtningen af den ene til den frygtelige Ulykke paa Frederiksberg, hvor en Del Børn fra den franske Skole mistede Livet, samtidig med at en hel Række Ejendomme paa Maglekildevej, et Par Ejendomme paa Henrik Ibsensvej og to Ejendomme paa Søndre Boulevard brændte og en Del af Beboerne blev saarede eller dræbt. De nærmere Omstændigheder ved disse sørgelige Ulykker overlader vi dog til Tyskernes betalte Propagandister, der i Dagbladenes tvangsindlagte Artikler ikke lader denne Chance gaa fra sig. Vi vil i de nærmeste Dage sikkert faa den ene mere rystende og forfærdende Skildring end den anden om denne Side af Sagen. Det bør dog i Retfærdighedens Navn tilføjes, at Angrebet naturligvis ikke var rettet mod Civilbefolkningen, men udelukkende mod Shellhuset, og vi skal derfor ganske kort omtale de Omstændigheder, der førte til Ulykken.

En Maskine tørrer mod Projektarmasten paa Godsbanegaarden.

En Bølge paa tre Mosquitos gik fra Syd til Angreb mod Shellhuset. De strøg lavt hen over Terrænet langs Englavovvej og fortsatte over Jernbaneterrænet udenfor Hovedbanegaarden. Her tørrede Lødermaskinen imidlertid mod en af de høje Masters Projektoranlæg, der blev knust, samtidig med at Maskinens Underdel blev ødelagt, og den fortsatte ind over Søndre Boulevard, udløstes en Bombe. Over Henrik Ibsensvej faldt endnu en Bombe, og over den franske Skole faldt to Bomber fra Førermaskinen, som samtidig styrtede ned paa Pladsen lige bag Skolen ved Alleenbergs Garager. Men denne sidste Udløsning af Bomberne fra Førermaskinen er blevet misforstået af de efterfølgende to Maskiner, og da Piloterne paa Afstand ser Flammehavet, som skyldes den nedstyrtede Maskine, udløser de ogsaa deres Bomber i den Tro, at de er over Maalot. Resultatet blev den sørgelige Ulykke.

Om den anden Maskine, der styrtede ned, ved man, at dens ene Plan blev ødelagt under Angrebet paa Shellhuset, og derefter har Piloten antagelig forsøgt at lande i Fælledparken. Her ramte han imidlertid Skorstenen paa Professor Rydbergs Villa paa Hjørnet af Nørre Alle. Haleplanerne blev slaaet af, og Maskinen styrtede ned i Flammer ved Østre Alle. Ved begge Nedstyrtninger blev Besætningerne dræbt paa Stedet.

En tredje Maskine skal efter hvad der i Aftes oplystes i den svenske Radio, være styrtet ned ved Hveen. Besætningens Skæbne er endnu ukendt.

S I D S T E:

Indtil Kl. 10 Torsdag Formiddag forelaa der følgende Tal for omkomne og saarede Danske i Forbindelse med Bombardementet paa Shellhuset i København:

Til Hospitalerne var der indbragt ialt 417. 117 er dræbt, deraf 82 Børn, 140 indlagte Saarede og 160 lettere saarede. De sidstnævnte har alle kunnet forlade Hospitalerne efter Behandlingen.

S L U T